

DELAVSKA

PRAVICA

Glasilo krščanskega delovnega ljudstva

Izhaja vsak četrtek pop.; v slučaju praznika dan poprej — Uredništvo: Ljubljana, Miklošičeva c. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo

Posamezna številka Din 150 — Cena: za 1 mesec Din 50, za četrt leta Din 150, za pol leta Din 300, za inozemstvo Din 700 (mesečno) — Oglas: po dogovoru

Oglaš, reklamacije in naročila na upravo Miklošičeva cesta (palača Delavske zbornice) I. nadstropje — Jugoslovanska strokovna zveza

Važno za vse delavstvo.

Ministrstvo za socialno politiko skliouje za 26., 27. in 28. julij 1930 sejo, na kateri bodo razpravljali poleg drugega tudi o reviziji zakona o zaščiti delavcev in o reviziji zakona o zavarovanju delavcev.

Za danes se hočemo dotakniti le zadnjega vprašanja. Jugoslovanska strokovna zveza je zavzela svoje stališče že v letu 1929. in priobčila v »Delavski Pravici« od 12. septembra 1929 št. 37 točno izdelan predlog, v kakšnem pravcu se naj bi izvedla revizija socialnega zavarovanja. Delavstvo se je premalo zanimalo. Čudno tudi naši gospodarski strokovnjaki so stali ob strani, kljub temu, da se to vprašanje tiče vse naše javnosti, v prvi vrsti seveda delavcev.

Naše informacije povedo, da je osnutek revizije zakona o zavarovanju delavcev malodane že gotov. V kolikor moremo posvetiti v skrivnostne zavese te komisije, pravijo, da bo delavstvo v dajatvah precej okrnjeno, odnosno da bodo pogoji za dobivanje podpor in drugih pripomočkov težji, kakor so sedanj. Bojimo se, da se bo ponavljala stara pesem. Če hočejo tako zvani strokovnjaki kakšno krizo prebroditi, potem se najprvo spravijo na zmanjšanje svojih obveznosti. Je pa veliko vprašanje, če vodi taka pot k cilju.

Eno je jasno za vsakogar, da je namreč naše socialno zavarovanje več ali manj v krizi. Bolezen je tukaj. Če pa hoče zdravnik bolnika ozdraviti, mora najprej ugotoviti vzroke obolenja. Če ne zna zdravnik tega, je slab zdravnik. Logično bi bilo, da bi postopali tudi pri tej krizi na ta način. Mi nismo demagogi! Če bi se, se izkazalo pri vestnem obravnavanju, da je potrebna za ozdravljenje te bolezni najskrajnejša operacija, to je da se napravijo izpremembe, ki bodo šle na račun delavskih podpor, bi rekli: Ta žrtev je potrebna! Toda do tega prepričanja zaenkrat še ne morem priti.

Zakaj? Ker so po našem mnenju vzroki krize socialnega zavarovanja pač drugod:

1. Ustroj zavarovanja samega, kateremu je za podlago zakon o zavarovanju delavcev iz leta 1922. Absoluten nosilec je Osrednji urad v Zagrebu. Posledica tega je, da nimajo okrožni uradi nobenega interesa na uspešnem izvajanju delavskega zavarovanja, zlasti, ker morajo boljši okrožni uradi kriti deficite slabejših.

2. Dvojno poslovanje. Vsak okrožni urad mora vršiti gotove posle (statistika, evidenca bolnikov itd.). Ta posel še enkrat vrši Osrednji urad. Tako dosega upravni stroški nepotrebno visoko.

3. Zaostanki na neplačanih prispevkih od strani delodajalcev vedno bolj naraščajo, kljub temu, da morajo vzdrževati zavarovanci tako drago upravo.

4. Z delavskim denarjem slabo gospodarijo. Mi smo v kapitalistični dobi. Čemu naj bi dajalo delavstvo cenejše kredite, kakor n. pr. banke in ostali denarni zavodi? Morda radi tega, da bo kriza njegovega zavarovanja še večja.

Ni čudno, če zaključuje Osrednji urad pri takih razmerah svoje zavode in druge ustanove stalno s primanjkljajem. N. pr. nezgodno zavarovanje, pokojninski fond nameščencev, Brestovec, Kleonovnik.

Na kakšen način naj bi torej prišla ozdravitev te krize.

1. Po našem mnenju je edini in obenem najnaravnejši izhod ta, da se osnujejo avtonomni okrožni uradi, v katerih naj bi bile združene vse panoge socialnega zavarovanja vsega delavstva in

nameščencev dotičnega okrožnega urada, čigar področje bi se krilo s področjem delavskih zbornic, odnosno banovin.

2. Uprava naj se poenostavi, tako da bo omogočeno resnično nadzorstvo. Pri sedanjem po nepotrebnem kompliciranem sistemu je vsako nadzorstvo iluzorno, ker se noben nadzorovalni organ ne more spoznati v tem ustroju.

3. Osrednji urad mora izginiti, ker je nepotreben, zavarovanju kot takemu celo škodljiv, ker ga preveč obremenjuje. Osnovni naj bi se pri ministrstvu za socialno politiko poseben oddelek, ki bi opravljal le nadzorstvene funkcije in funkcije višjega tehničnega značaja. Tak organ naj bi vzdrževala država in ne bi smelo pasti v breme socialnega zavarovanja.

4. Vsi nepotrebni zavodi, n. pr. Okrevališče na Rabu, naj se prodajo in ukli-nejo, ker nimajo zavarovanci od njih nobenih koristi.

Kakor že rečeno, smo hoteli s tem opozoriti delavstvo, zakaj gre. Na drugi strani pa pokazati pot, po kateri morajo hoditi merodajni faktorji, če hočejo v resnici postaviti naše socialno zavarovanje na zdravo podlago. Vsaka druga akcija bo le polovičarska, kriza ne bo ozdravljena, ampak le odložena za nekaj časa, dokler se zopet ne pojavi v še ostrejši obliki. Tak je namreč pojav vseh neozdravljivih bolezni. Zavedati pa se morajo tudi tega, da ne bo delavstvo nikoli preneslo in priznalo dajatev, ki bi bile neutemeljene.

Kaj pravite?! Besede in dejanja.

Iz vrst prizadetih smo prejeli:

»In generacija treh katoliških shodov je vendar vse sredi praktičnega dela po svojem mnenju še danes v duhu te ideologije, zato bi se moralo konkretno povedati, kaj in kdo dela praktično pogrešno.«
G. Narte Velikonja 27.5.1930.

Besede.

»Današnje mezno razmerje je zaradi socialnih krivic postalo delavstvu tako mrzko, da delavstvo ne bo prej mirovalo, dokler se sploh sedanji gospodarsko-pravni red s sedanjim delovnim razmerjem ne spremeni. Delavci, ki proizvajajo za vso človeško družbo potrebe stvarne dobrine, morajo postati enakopravni člani te družbe. Zato mora biti tudi njihovo delovno razmerje izraz te enakopravnosti. Prva stopnja te enakopravnosti bi bila, da bi bili delavci deležni dobička, zato pa tudi udeleženi pri upravi. Daljnje popolnejše oblike delovne pogodbe so: a) organizacijska pogodba (dr. Krek), kjer bi se smatralo delo za urad in bi bili delavci uradniki, torej s stalnostjo, pokojnino itd....«

(2 točka te resolucije I. socialnega dneva 9. sept. 1928.)

»Mezda delovna pogodba je sama po sebi dopustna. Sklepati pa se mora enakopravno in od obeh strani svobodno. Dejansko je svoboda dostikrat na eni strani le navidezna, ker delavca razmere silijo, da sklepa neprimerno pogodbo. Če delovna pogodba ne daje delavcu tega, kar mu je potrebno za človeku dostojno življenje, pa je po nauku Leona XIII. protinaravna in krivična...«

1 točka IV. resolucije I. socialnega dneva 9. sept. 1928.)

Dejanja.

Ee mesec potem, ko je g. Velikonja zatrjeval, da je generacija treh katoliških shodov mnenja, da dela v duhu te ideologije, katere res predstavljajo tudi gornje besede, je Zadržna gospodarska banka v Ljubljani, ki jo vodijo sami gospodje iz generacije treh katol. shodov, predložila svojemu uradništvu v podpis izjavo, da pristanejo na ukinitve uradniške pragmatike, kdor pa tega ne bi storil, bo odpuščen. Rok za premislek je bil 24 ur! Gospodje iz generacije treh katol. shodov sicer niso dosti nudili s to pragmatiko svojemu uradni-

štvu, vendar so imeli uradniki garantirano neko stalnost, pokojnino, urejeno napredovanje in zaščito proti samovoljnosti delodajalcev. Banka že več let ni nobenega uradnika stalno nastavila po tej pragmatiki. A to še ni bilo dosti. Sedaj so se morali že nastavljeni uradniki na podlagi omenjenega ultimata svojih pridobljenih pravic odreči, ker je ta uredba predstavljala preveliko obremenitev za zavod, z drugimi besedami rečeno: ker je 9% dividenda gg. delničarjem premajhna in naj še uradniki kak odstotek pristradajo.

*

Gospodje iz generacije treh katoliških shodov, to so Vaše besede in to so Vaša dejanja. Na socialnih dnevih obljublimate delavcem organizacijske pogodbe s stalnostjo, pokojnino in udeležbo na dobičku, ko ste pa »sredi praktičnega dela«, jemljete to celo uradnikom! V drugačno ideologijo je oblečen človek, ko stoji na govorniški tribuni, kot pa kadar sedi v fotelju upravnega svetnika, kaj ne gospodje? Rekli boste, da ste to morali storiti, ko so storili vsi drugi bančni zavodi. Zakaj je pa predsednik bančnega sindikata član slov. kat. starešinstva? Naj ga pozove predsednik starešinstva, da ne bo kalil duha ideologije generacije treh kat. shodov.

V drugih bankah je bila ukinitve pragmatike trgovski posel: kdor ne podpiše, dobi odpravnino in gre. Gospodje iz generacije treh kat. shodov pa so veliko modrejši in bodo tudi nekaj odpravnin prištedili. Gorje pa tistim upornikom, ki so se drznili, braniti svoje pravice in ne podpisali: ne bo jim odpovedano, temveč bodo sami radi odpovedali in zopet se bo nekaj prihranilo.

Tako je izpeljala generacija treh katoliških shodov organizacijsko pogodbo, ki jo je zasnoval pokojni dr. Krek. V tem smislu tudi izvaja ostale Krekove načrte.

Dobra lekcija je to za nesložno bančno uradništvo. Morebiti bodo zdaj uvideli, da je njihov edini prijatelj — strokovna organizacija, da morejo braniti svoje pravice le z združenimi močmi v organizaciji in skupnem boju tako proti poganskim kot proti tako zvanim katoliškim gospodarskim krogom.

Ne zaupajte besedam, glejte njih dejanja!

Delavci, delavke!

V nedeljo 20. julija na tabor krščanskih socialistov v Sostro! — Po 10. sv. maši govori Vilko Pitako in Francé Žužek.

Krize, redukcije.

Jesenice, 15. julija.

Ze dalj časa napovedane redukcije delavstva pri KID so se v zadnjem času pričele izvajati. V obratu na Savi je bilo z dnem 15. julija odpuščenih 27 delavcev. To pa še ni vse, kajti delo je odpovedano že tudi nadaljnjim 80 delavcem. Kakšen obseg bodo zavzele te redukcije, še ni znano, gotovo pa je, da bodo odpusti še sledili. Odpoved se izvrši z obveščanjem posameznega delavca in ne več tako, kot se je to dosedaj prakticalo, namreč z objavo na oglasni deski. Morda misli podjetje s tem zakriti odpuste. Vzroki odpustov so nam v glavnem že znani, ker se od teh v zadnjem času mnogo govori in piše. KID je javnost opozorila na gotove vzroke, iz katerih izvira kriza v železarski industriji. Glavni vzrok sedanje stagnacije je v nezadostni carinski zaščiti. S tem je omogočen uvoz inozemskih produktov po znatno konkurenčnih cenah na naš trg. Poleg tega prihaja iz inozemstva zlasti iz Nemčije zelo veliko blaga na račun reparacij, čeprav se dotičnih proizvodov v največji meri izdeluje v naših domačih tovarnah.

V očigled nevarnosti nadaljnjih številnih redukcij delavstva v železni industriji, smatramo za potrebno opozoriti pristojna oblastva, zlasti ministrstvo za socialno politiko in ministrstvo za trgovino in industrijo, da se pravočasno storijo potrebni ukrepi, ki naj bi naše delavstvo obvarovali pomanjkanja in bede. Bati se je, da bodo številne redukcije v železarski industriji učinkovale tudi na druge industrijske panoge, zlasti na premogovno industrijo, ki se že tako nahaja v neugodnem položaju.

Kamnagorica, 12. julija.

Zebljarsko in železoobrotno zadrugo v Kropi, katera preživlja pretežni del prebivalstva Kroke in Kamnegorice, pretresajo vedno pogostejše krize, katerih posledice so praznovanje dela in skrčenje obratovanja. Takih pretreslajev smo imeli v poslednjih letih več. Gotovo smo pri tem vselej najbolj prizadeti delavci, ki v pretežni večini živimo od tega, kar zaslužimo. Vzroki teh kriz se spravljajo v zvezo s splošno industrijsko krizo v železarski oziroma v kovinski industriji. V zadnjem času je bilo v navedenem obratu radi pomanjkanja dela poslanih 40 delavcev in delavk na dopust. Pa tudi ostalo delavstvo dela v znatno zmanjšanih količinah. Dočim je dobil popreje vsak delavec 350 kg žebeljev v izdelavo na teden, jih dobi sedaj le 150 kg oziroma 200 kg, katere lahko izvrši v štirih dneh. Vrh vsega tega je vodstvo reduciralo akordne plače za 12 odstotkov.

Izdelki se v zelo majhni meri odpravljajo na trg, večina teh gre na zalogo. Radi verjamemo, da bi podjetje želelo delavstvo polno zaposliti in mu s tem nuditi potrebni zaslužek, ker pri takih krizah močno trpijo tako gospodarski kakor socialni interesi vsega tukajšnjega življa.

Delavstvo s strahom gleda v bodočnost, kajti od vseh strani prihajajo vesti o vedno večjem razmahu krize v kovinski industriji, kar znači, da je pričakovati še hujšega.

Kovinarji, vprašajmo se sedaj, kje bomo iskali pomoči in zaščite, ko bo potrkala občutna beda na naša vrata. Organizaciji, ki bi nam bila prva v pomoč in ki se bori za izvedbo brezposelnega zavarovanja delavstva, smo se odtujili, ker smo jo smatrali za nepotrebno. Nočemo s tem nikomur ničesar očitati, še manj pa, da bi hoteli sedanji težki položaj kovinarjev izrabiti za organizacijo, ker se držimo znanega izreka: kakor si kdo postelje, tako bo tudi ležal. — Organizirani kovinarji.

